

НЕОБХІДНІСТЬ ТА НАПРЯМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

*ПРОТОСВІЦЬКА О.І.**, ГОЛОВНИЙ БУХГАЛТЕР
ДП «ДОСЛІДНЕ ГОСПОДАРСТВО «НОВОКАХОВСЬКЕ»
ІНСТИТУТУ РИСУ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ
АГРАРНИХ НАУК УКРАЇНИ»

В сучасних умовах концепція сталого розвитку є новим стратегічним управлінським підходом до функціонування суб'єктів сільського господарства. Економічна складова заснована на теорії максимального потоку сукупного доходу, передбачає оптимальне використання обмежених ресурсів з метою ефективного виробництва конкурентоспроможної продукції.

Пріоритетними завданнями діяльності аграрних підприємств є зростання ефективності виробництва і якості продукції, забезпечення її конкурентоспроможності, захист усіх форм власності, нейтралізація чинників дестабілізації економіки, здатність до саморозвитку і прогресу. Конкурентоспроможність аграрних підприємств є однією з важливих категорій ринкової економіки і характеризує можливість та ефективність адаптації підприємства до умов конкурентного середовища [1]. Чим вища конкурентоспроможність підприємств, тим вища ефективність їх господарської діяльності.

Сталий розвиток аграрних підприємств неможливий без впровадження та використання інновацій та техніко-технологічних рішень, які сприяють підвищенню продуктивності праці, економії різних видів ресурсів, скороченню витрат та зниженню собівартості сільськогосподарської продукції, нарощуванню обсягів і підвищенню ефективності виробництва, що впливає на залучення інвестицій. Розвиток інноваційної діяльності аграрних підприємств занепадає внаслідок кризи, що спричинена військовими діями, зменшенням ринків збуту продукції, недосконалістю законодавчої бази, недостатності державного стимулювання інноваційної діяльності, обмеженості внутрішніх і зовнішніх джерел фінансування інновацій та неможливості їх швидкої мобілізації, а, особливо, відсутності інновацій та сучасних технологій виробництва і вирощування сільськогосподарської продукції. Широке застосування новітніх

* Науковий керівник – Федорчук О.М., к.е.н., доцент

технологій у землеробстві, рослинництві, тваринництві спостерігається у провідних українських підприємств [2].

З метою активізації процесу використання та адаптації прогресивних технологій у аграрних підприємствах необхідно забезпечити:

- зміни у інституційно-правовому регулюванні методів ведення сільського господарства;

- розвиток аграрної науки та інтелектуального потенціалу сільського господарства;

- покращення рівня підготовки і підвищення кваліфікації працівників аграрної галузі;

- стимулювання державної фінансової підтримки сільськогосподарських підприємств, зайнятих інноваційною діяльністю;

- залучення інвестицій щодо впровадження науково-технічних досягнень у виробництво;

- реалізацію відповідних програм і стратегій розвитку інноваційної діяльності у сільському господарстві;

- підвищення конкурентоспроможності аграрної продукції в контексті сталого розвитку тощо.

Одним із пріоритетних завдань при досягненні цілей економічної складової сталого розвитку аграрних підприємств є активізація інвестиційного забезпечення функціонування аграрної сфери [3, 4]. Основним джерелом капітальних інвестицій є власні і залучені сільськогосподарськими підприємствами ресурси, при цьому слід зазначити, що іноземні інвестори поки що не виявили помітної активності. Зростання капітальних інвестицій хоч і є позитивною тенденцією, проте, враховуючи високу частку зношеності основних засобів та виробничої інфраструктури, сільське господарство України потребує в десятки разів більше коштів, ніж інвестується наразі. Специфіка сучасної інвестиційної діяльності аграрних підприємств полягає в зміні механізму її реалізації, заміні централізованого розподілу інвестиційних ресурсів ринковими формами інвестування.

Забезпечення конкурентоспроможності аграрних підприємств полягає у створенні умов для зростання загального рівня продуктивності сектору на засадах сталості, при гармонійному поєднанні різних галузей сільського господарства і типів господарств (великих, середніх і малих), коли кожне з них займає найбільш притаманну йому ринкову нішу. Це поєднання відкриє можливості для раціонального використання земельного потенціалу, а також

створення умов рівного доступу виробників до техніко-технологічних та організаційних інновацій, фінансів, ринкової інфраструктури, вигід від експорту продукції.

Література.

1. Будущее сельского хозяйства за агрохолдингами – иностранный эксперт URL: Latifundist.com/ novosti/23097-budushchoe-selckogo-hozyaystva-za-agroholdingami.

2. Митяй О.В., Лагодієнко В.В., Сафонов В.В. Конкурентоспроможність сільськогосподарських підприємств як основний важіль сталого розвитку аграрної сфери. *Економічний часопис* – XXI. 2015, №155(11-12), С. 59-62.

3. Ruslan Mudrak, Iryna Nyzhnyk, Volodymyr Lagodiienko, Nataliia Lagodiienko Impact of Seasonal Production on the Dynamics of Prices for Meat and Dairy Products in Ukraine. *TEM Journal*. Volume 8, Issue 4, Pages 1159-1168, ISSN 2217-8309, DOI: 10.18421/TEM84-08.

4. Uzhva A.M. Competitiveness of Enterprises in a Sustainable Agribusiness Development. *Science and Education a New Dimension. Humanities and Social Sciences*. 2016. Vol. IV (17). Issue 108. P. 7-11.

МЕТОДИ ПІДБОРУ І ОЦІНКИ УПРАВЛІНСЬКИХ КАДРІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА

СЕМЕНЮК О.В. СТУДЕНТКА,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМ В.В. ДОКУЧАЄВА*

Підбір персоналу - це процес вивчення психологічних і професійних якостей працівника з метою встановлення його відповідності до вимог робочого місця і підбору з наявних претендентів того, хто найбільше підходить на це робоче місце, з врахуванням його кваліфікації, спеціальності, особистих якостей, здібностей, характеру та інтересів організації.

Існують два види джерел набору персоналу: **внутрішні** - набір здійснюється всередині підприємства за рахунок його власних співробітників самої організації, **зовнішні** - набір здійснюється за межами підприємства за рахунок зовнішніх ресурсів.

* Науковий керівник – Пасемко Г.П. доктор наук з держ. упр., професор